

### บทที่ 3

#### วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi - Experimental Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลของการใช้โปรแกรมพัฒนาความสามารถในการให้คำปรึกษาของเพื่อนที่ปรึกษา ก่อนการทดลองและหลังการทดลองของนักเรียนที่เข้าร่วม โปรแกรมพัฒนาความสามารถในการให้คำปรึกษาของเพื่อนที่ปรึกษา และเพื่อเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการให้คำปรึกษาของนักเรียนที่เข้าร่วมและไม่ได้เข้าร่วม โปรแกรมพัฒนาความสามารถในการให้คำปรึกษาของเพื่อนที่ปรึกษา โดยมีขั้นตอนดำเนินการวิจัยดังนี้

#### 1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีรูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยกึ่งเชิงทดลอง (Quasi - experimental Design) โดยใช้รูปแบบการทดสอบก่อนและหลังของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (Control Group Pretest - Posttest Design) ตามแบบการทดสอบของ ลัดดา อะยะวงศ์ (2543) เขียนเป็นสัญลักษณ์รูปแบบการทดลองดังนี้

$O_1$	X	$O_2$
$O_{c1}$		$O_{c2}$

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการทดลอง

- $O_1$  แทน การทดสอบก่อนการทดลองในกลุ่มทดลอง
- $O_2$  แทน การทดสอบหลังการทดลองในกลุ่มทดลอง
- $O_{c1}$  แทน การทดสอบก่อนการทดลองในกลุ่มควบคุม
- $O_{c2}$  แทน การทดสอบหลังการทดลองในกลุ่มควบคุม
- X แทน โปรแกรมพัฒนาความสามารถในการให้คำปรึกษาของเพื่อนที่ปรึกษา

## 2. กลุ่มเป้าหมาย

คือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนเทศบาล วัดกลาง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น และคัดเลือกจากผู้ที่มีความสนใจ มีจิตอาสา และมีความสมัครใจ ยินดีที่จะเข้าร่วมรับการพัฒนาความสามารถในการให้คำปรึกษาของเพื่อนที่ปรึกษา จำนวน 80 คน แล้วคัดเลือกให้เหลือ 30 คน สุ่มกลุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับฉลากแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 15 คน และกลุ่มควบคุม 15 คน ซึ่งมีขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1) คัดเลือกโดยวิธีจับฉลากพร้อมทั้งสอบถามนักเรียนที่มีความสนใจ มีจิตอาสา และมีความสมัครใจ ยินดีที่จะเข้าร่วมรับการพัฒนาความสามารถในการให้คำปรึกษาของเพื่อนที่ปรึกษา เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

2) ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบวัดความรู้ในการให้คำปรึกษาของเพื่อนที่ปรึกษา (Pre-test)

3) นำคะแนนของนักเรียนที่เรียงจากน้อยไปหามาก จำนวน 30 คน มาจับคู่กัน เป็นสองกลุ่มโดยใช้วิธีการจับกลุ่มแบบคู่ (Matched - group Design) เพื่อให้ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกันมากที่สุด (ชัยพร วิชชาวุธ และคณะ, 2535)

4) นำกลุ่มทั้งสองกลุ่มมาสุ่มกลุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) อีกครั้งหนึ่ง เพื่อเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 15 คน

5) กลุ่มทดลองเข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาความสามารถในการให้คำปรึกษาของเพื่อนที่ปรึกษา จำนวน 16 โปรแกรม ๆ ละประมาณ 45-50 นาที และติดตามผลการให้คำปรึกษาภายหลังการเข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาความสามารถในการให้คำปรึกษาของเพื่อนที่ปรึกษาแล้ว 4 สัปดาห์ ส่วนกลุ่มควบคุมเข้าร่วมกิจกรรมตามปกติของโรงเรียน

## 3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น คือ โปรแกรมพัฒนาความสามารถในการให้คำปรึกษาของเพื่อนที่ปรึกษา

3.2 ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการให้คำปรึกษาในด้าน

3.2.1 ความรู้ในการให้คำปรึกษา

3.2.2 ทักษะในการให้คำปรึกษา

#### 4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 3 ประเภท คือ

4.1 แบบวัดความรู้ในการให้คำปรึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจพื้นฐานของการให้คำปรึกษา ประกอบด้วย ความหมายและความสำคัญในการให้คำปรึกษา หลักการในการให้คำปรึกษา ทักษะในการให้คำปรึกษา กระบวนการและขั้นตอนในการให้คำปรึกษา คุณสมบัติและจรรยาบรรณในการให้คำปรึกษา ลักษณะเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ การตรวจให้คะแนน คิดจากคำตอบที่ถูกต้อง คิดเป็นข้อละ 1 คะแนน คะแนนต่ำสุดคือ 0 คะแนน คะแนนสูงสุดคือ 30 คะแนน และรวมคะแนนทั้งหมด 30 คะแนน

4.2 แบบประเมินทักษะในการให้คำปรึกษา ที่ผู้วิจัยพัฒนามาจากภัสราพร กินจะโปะ (2547) เพื่อวัดความสามารถในการให้คำปรึกษา ในทักษะที่จำเป็นพื้นฐาน ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการถาม ทักษะการฟัง ทักษะการทวนความ ทักษะการให้กำลังใจ และทักษะการชี้ผลที่ตามมา ลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Likert) มีรายการตรวจสอบแบ่งเป็น 5 ระดับ ประกอบด้วย ข้อคำถามที่แสดงถึงทักษะการให้คำปรึกษาทั้งหมด 25 ข้อ โดยให้นักเรียนประเมินระดับความสามารถของตนเอง ดังนี้

มากที่สุด	หมายความว่า	เห็นด้วยกับข้อความทั้งหมด
มาก	หมายความว่า	เห็นด้วยกับข้อความนี้ส่วนใหญ่ แต่ไม่ทั้งหมด
ปานกลาง	หมายความว่า	ไม่แน่ใจเกี่ยวกับข้อความนี้
น้อย	หมายความว่า	ไม่เห็นด้วยกับข้อความนี้ส่วนใหญ่ แต่ไม่ทั้งหมด
น้อยที่สุด	หมายความว่า	ไม่เห็นด้วยกับข้อความนี้ทั้งหมด

เกณฑ์การให้คะแนนตามลักษณะของข้อความ ดังนี้

มากที่สุด	เกณฑ์ให้	5	คะแนน
มาก	เกณฑ์ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	เกณฑ์ให้	3	คะแนน
น้อย	เกณฑ์ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	เกณฑ์ให้	1	คะแนน

คะแนนที่ได้จะเป็นตัวดัชนีที่บอกถึงการการใช้ทักษะต่าง ๆ ในการให้คำปรึกษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

4.3 โปรแกรมพัฒนาความสามารถในการให้คำปรึกษาของเพื่อนที่ปรึกษาที่ผู้วิจัยพัฒนาจากหลักสูตรพัฒนาความเข้มแข็งระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 4 ภูมิภาค กลุ่มการจัดการอบรม

บุวชนแนะแนว (2550) ของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษากระทรวงศึกษา สำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 16 โปรแกรม ๆ ละประมาณ 45-50 นาที

## 5. การสร้างและการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

### 5.1 แบบวัดความรู้ในการให้คำปรึกษาของเพื่อนที่ปรึกษา

คือ แบบวัดความรู้ในการให้คำปรึกษา เป็นเครื่องมือที่ใช้วัดความรู้เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาประกอบด้วยข้อคำถามแบบตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้วัดทันทีหลังเสร็จการอบรมโดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสารงานวิจัย ตำราที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับการให้คำปรึกษา

ขั้นที่ 2 สร้างคำถามวัดความรู้ในการให้คำปรึกษา จำนวน 40 ข้อ ให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเชิงเนื้อหา (Content Validity) การใช้ภาษา พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ หลังจากนั้น ผู้วิจัยนำผลการตรวจสอบมาปรับปรุงแก้ไข

ขั้นที่ 3 นำแบบวัดความรู้ในการให้คำปรึกษาที่ปรับปรุงจากผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแล้วนำไปทดลอง (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเขวไร่ อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 50 คน ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง คือ จำนวนของนักเรียนมีขนาดใกล้เคียงกัน และโรงเรียนอยู่ในระหว่างเตรียมการจัดอบรมนักเรียนเพื่อนที่ปรึกษา ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ขั้นที่ 4 วิเคราะห์หาค่าความยากง่ายของแบบวัดความรู้เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาโดยหาค่าเฉลี่ยความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม โดยได้ข้อคำถามที่มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.63 – 1.00 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.25 – 0.63 ได้ จำนวน 30 ข้อ

ขั้นที่ 5 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความรู้ในการให้คำปรึกษา โดยวิธีวิธีการของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson Method) คือ สูตร KR-21 ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความรู้ในการให้คำปรึกษาของเพื่อนที่ปรึกษาทั้งฉบับ 0.73

### ตัวอย่างข้อคำถาม

0. ข้อใดอธิบายถึงความหมายของเพื่อนที่ปรึกษาได้ถูกต้องที่สุด
  - ก. ผู้ที่ช่วยแก้ไขปัญหาที่มีความรุนแรง เช่น ปัญหาการติดเกม เป็นต้น
  - ข. ผู้ให้คำปรึกษาแก่เพื่อนที่อยู่ในวัยใกล้เคียงกัน

- ค. ผู้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาทางด้านสุขภาพจิต
- ง. ถูกทั้งข้อ ก และ ค
- 00. ข้อใดคือคุณสมบัติของเพื่อนที่ปรึกษา
  - ก. แต่งกายสุภาพเรียบร้อย
  - ข. เรียนเก่ง
  - ค. พุดเก่ง
  - ง. เป็นผู้รับฟังที่ดี
- 000. ข้อใดคือความหมายที่ถูกต้องของทักษะการชี้ผลที่ตามมา
  - ก. การชี้ให้ผู้รับคำปรึกษาวางแผนการแก้ไขปัญหา
  - ข. การเน้นให้ผู้รับคำปรึกษาเข้าใจถึงผลที่จะเกิดขึ้นจากการตัดสินใจหรือการวางแผนปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหา
    - ค. การชี้แนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาให้ผู้รับคำปรึกษา
    - ง. การสนับสนุนให้ผู้รับคำปรึกษามั่นใจในการแก้ไขปัญหา

## 5.2 แบบประเมินทักษะในการให้คำปรึกษา

คือ แบบประเมินทักษะการให้คำปรึกษา หมายถึงเครื่องมือที่ช่วยในการสังเกตพฤติกรรม การให้คำ ปรึกษา ก่อนและภายหลังการเข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาความสามารถในการให้คำปรึกษา ของเพื่อนที่ปรึกษา โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสารงานวิจัย ตำราที่เกี่ยวข้องกับทักษะในการให้คำปรึกษา ที่ผู้วิจัย พัฒนามาจาก ภัตราพร กินจะโปะ (2547)

ขั้นที่ 2 สร้างข้อคำถามที่เกี่ยวกับที่เกี่ยวกับแบบประเมินทักษะในการให้คำปรึกษา จำนวน 25 ข้อ

ขั้นที่ 3 นำแบบประเมินทักษะในการให้คำปรึกษา ที่เสร็จเรียบร้อยแล้วไป ให้อาจารย์ ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเชิงเนื้อหา (Content Validity) การใช้ภาษาพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ หลังจากนั้น ผู้วิจัยนำผลการตรวจสอบมาปรับปรุงแก้ไข

ขั้นที่ 4 นำแบบประเมินทักษะในการให้คำปรึกษา ที่ปรับปรุงจากผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบแล้ว นำไปทดลอง (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเขาไร่ อำเภอกอสุ่มพิสัย จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 50 คน ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง คือ

จำนวนของนักเรียนมีขนาดใกล้เคียงกัน และ โรงเรียนอยู่ในระหว่างเตรียมการจัดอบรมนักเรียน เพื่อนที่ปรึกษา ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ขั้นที่ 5 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินทักษะในการให้คำปรึกษา โดยวิธี หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความ เชื่อมั่นของแบบประเมินทักษะในการให้คำปรึกษาเท่ากับ 0.79

#### ตัวอย่างข้อคำถาม

0. ฟังด้วยความตั้งใจมีสมาธิและจดจ่ออยู่กับเรื่องที่ได้ฟัง
00. หลีกเลียงคำถามที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “ทำไม”
000. มีการฟังกิริยาระยะและตอบรับคำสั้นๆ ในขณะให้คำปรึกษา

### 5.3 โปรแกรมพัฒนาความสามารถในการให้คำปรึกษาของเพื่อนที่ปรึกษา

คือแผนการจัดอบรมเพิ่มประสิทธิภาพในการให้คำปรึกษาของเพื่อนที่ปรึกษา จำนวน 16 โปรแกรม ๆ ละประมาณ 45-50 นาที ในแต่ละโปรแกรมจะมีกระบวนการจัดกิจกรรม 3 ขั้นตอน คือ ขั้นนำ ขั้นดำเนินกิจกรรม และขั้นสรุป พร้อมทั้งประเมินผล ซึ่งการจัดกิจกรรมกลุ่มจะใช้ เทคนิค การอภิปรายกลุ่มย่อย บทสนทนา และกรณีศึกษา การสาธิต การจำลองสถานการณ์ ตาม แนวทางของ ลักขณา สิริวัฒน์ (2552)

ขั้นที่ 1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับความรู้และทักษะในการให้คำปรึกษา จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหาการฝึกอบรมให้เหมาะสมกับ กลุ่มตัวอย่าง

ขั้นที่ 2 นำเนื้อหาที่ได้มาสร้างโปรแกรมพัฒนาความสามารถในการให้คำปรึกษาของ เพื่อนที่ปรึกษา ซึ่งผู้วิจัยพัฒนามาจากคู่มือการจัดการอบรมยุวชนแนะแนว (2550) ของสำนักวิชาการ และมาตรฐานการศึกษากระทรวงศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวง ศึกษาธิการ จากเอกสารที่เกี่ยวข้องและเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหาการอบรมให้ตรงกับ จุดมุ่งหมายในการพัฒนาเนื้อหาเกี่ยวกับความรู้และทักษะการให้คำปรึกษา กิจกรรมการฝึกอบรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นที่ 3 นำโปรแกรมพัฒนาความสามารถในการให้คำปรึกษาของเพื่อนที่ปรึกษาที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่ รัต. มัลลวีร์ อุดลวัฒน์ศิริ อาจารย์ประจำสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา และการให้คำปรึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผศ. รัชเนส ธนทวีวรกุล อาจารย์ โรงเรียนสาธิตศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และอาจารย์สายชล สิงห์สุวรรณ ครูเชี่ยวชาญ

หัวหน้างานแนะแนว โรงเรียนเทศบาลวัดกลาง สังกัดเทศบาลนครขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น เพื่อ  
พิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุง  
แก้ไขได้โปรแกรมพัฒนาความสามารถในการให้คำปรึกษาของเพื่อนที่ปรึกษา ดังนี้

โปรแกรมพัฒนาความสามารถในการให้คำปรึกษาของเพื่อนที่ปรึกษา จำนวน  
16 โปรแกรม ๆ ละ ประมาณ 45 - 50 นาที

- ครั้งที่ 1 ปฐมนิเทศ
- ครั้งที่ 2 เล่าสู่กันฟัง
- ครั้งที่ 3 คิดบวกสะดวกสื่อสาร
- ครั้งที่ 4 ร่วมด้วยช่วยกัน...สื่อสารทางบวก
- ครั้งที่ 5 ร่วมด้วยช่วยกัน...สื่อสารทางบวก (ต่อ)
- ครั้งที่ 6 ใช้ให้เป็น
- ครั้งที่ 7 นูทิพย์
- ครั้งที่ 8 ถามเธอหน่อย...
- ครั้งที่ 9 ทบทวน...อย่างใส่ใจ
- ครั้งที่ 10 กำลังใจ
- ครั้งที่ 11 ทักษะการชี้ผลที่ตามมา
- ครั้งที่ 12 เทคนิคการให้คำปรึกษา : การนำไปใช้
- ครั้งที่ 13 รู้ขั้นตอน....ก่อนให้คำปรึกษา
- ครั้งที่ 14 เทคนิคการให้คำปรึกษา : การนำไปใช้ (ต่อ)
- ครั้งที่ 15 เทคนิคการให้คำปรึกษา : การนำไปใช้ (ต่อ)
- ครั้งที่ 16 คำมั่นสัญญา

ตารางที่ 3 โครงสร้างโปรแกรมพัฒนาความสามารถในการให้คำปรึกษา

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	สาระสำคัญ	เทคนิค
1	ปฐมนิเทศ	<p>1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพระหว่างสมาชิกเพื่อนที่ปรึกษาและผู้นำกลุ่ม</p> <p>2. เพื่อชี้แจงแนวทางการฝึกอบรมและข้อตกลงร่วมกันในการอบรม</p> <p>3. เพื่อสร้างความตระหนักในเรื่องบทบาทและความสำคัญของเพื่อนที่ปรึกษา</p> <p>4. เพื่อประเมินความรู้เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาของเพื่อนที่ปรึกษา</p>	<p>- การสร้างสัมพันธภาพที่ดี ถือได้ว่าเป็นการส่งเสริมให้เพื่อนที่ปรึกษาเกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างเพื่อนที่ปรึกษากับผู้นำกลุ่ม</p> <p>- ยอมรับข้อตกลงร่วมกันและเอื้อให้การให้คำปรึกษาคำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>- ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ ซึ่งกันและกัน</p> <p>- ได้มีโอกาสแสดงความสามารถในการทำงานของตน ทำให้เกิดภาคภูมิใจในตนเอง มีความมั่นใจและสามารถใช้ศักยภาพที่มีอยู่พัฒนาตนให้เต็มตามกำลังความสามารถ ทำให้การช่วยเหลือเพื่อนประสบความสำเร็จได้ดียิ่งขึ้น</p>	<p>- บรรยาย</p> <p>- การอภิปราย</p>
2	เล่าสู่กันฟัง	<p>1. เพื่อให้เพื่อนที่ปรึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการให้คำปรึกษา</p> <p>2. เพื่อให้เพื่อนที่ปรึกษาตระหนักว่าคุณลักษณะและเห็นคุณค่าในตัวเอง</p>	<p>การให้คำปรึกษาสำหรับเพื่อนเป็นวิธีการหนึ่งในการช่วยเหลือเพื่อนด้วยตนเอง โดยการรับฟังสนับสนุนให้กำลังใจในการแก้ไข ปัญหา การตระหนักว่าคุณลักษณะของเพื่อนที่ปรึกษา จะทำให้สมาชิกได้รู้จักตนเองและปรับคุณลักษณะของตนเองให้เหมาะสมกับการเป็นเพื่อนที่ปรึกษามากยิ่งขึ้น</p> <p>ความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับการให้คำปรึกษามีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ และเป็นเทคนิคการสื่อสารทางบวกเชิงสร้างสรรค์ สร้างความรู้สึกลึกความสัมพันธที่ดี</p>	<p>- บรรยาย</p> <p>- สถานการณ์จำลอง</p> <p>- กลุ่มย่อย</p> <p>- การอภิปราย</p>
3	คิดบวก สะดวก สื่อสาร	<p>เพื่อให้เพื่อนที่ปรึกษา มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคการสื่อสารทางบวกในการให้คำปรึกษา</p>	<p>ความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับการให้คำปรึกษามีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ และเป็นเทคนิคการสื่อสารทางบวกเชิงสร้างสรรค์ สร้างความรู้สึกลึกความสัมพันธที่ดี</p>	<p>- บรรยาย</p> <p>- การอภิปราย</p>

ตารางที่ 3 โครงสร้างโปรแกรมพัฒนาความสามารถในการให้คำปรึกษาของเพื่อนที่ปรึกษา (ต่อ)

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	สาระสำคัญ	เทคนิค
			เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ในการติดต่อ สัมพันธ์ ถ่ายทอดข้อมูล ความคิด ความรู้สึก ทศนคติและค่านิยมระหว่างบุคคล และเกิดพฤติกรรมตามวัตถุประสงค์	
4	ร่วมด้วยช่วยกัน... สื่อสาร ทางบวก	เพื่อให้เพื่อนที่ปรึกษาได้เห็นความสำคัญของการสื่อสารทางบวกในการให้คำปรึกษา	การสื่อสาร คือการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารจากบุคคลฝ่ายหนึ่งที่เราเรียกว่าผู้ส่งสาร ไปยังบุคคลอีกฝ่ายหนึ่งที่เราเรียกว่าผู้รับสาร โดยผ่านช่องทางในการสื่อสาร การสื่อสารทางบวก เป็นรูปแบบและเทคนิคการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ สร้างความรู้สึก ความสัมพันธ์ที่ดี เกิดความเข้าใจ ชูใจให้ร่วมมือ ยอมรับและเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเหล่านั้น	- บรรยาย - การอภิปราย
5		เพื่อให้เพื่อนที่ปรึกษาสามารถใช้คำพูด ประโยคได้ตอบด้วยภาษาในทางบวกสำหรับการให้คำปรึกษาได้อย่างเหมาะสม	การพูดบวก คือ ลักษณะคำพูดที่บุคคลพูดโดยลักษณะคำพูดนั้นเป็นไปในทางสร้างสรรค์ มีเหตุผลอยู่บนพื้นฐานความเป็นจริงและเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ในปัจจุบัน สร้างความรู้สึก ความสัมพันธ์ที่ดี เกิดความเข้าใจ ชูใจให้ร่วมมือ ยอมรับและเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เพราะชีวิตจะมีคุณค่าและรู้สึกมีความสุขเมื่อได้แสดงออกอย่างที่เรา รู้สึก มีโอกาสเรียนรู้เรื่องราวและสิ่งใหม่ๆ ตามที่เราต้องการ	- บรรยาย - การอภิปราย
6	ใช้ให้เป็น	เพื่อให้เพื่อนที่ปรึกษามีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับทักษะต่างๆ ที่ใช้ในการให้คำปรึกษา	ทักษะการให้คำปรึกษาเพื่อนเป็นวิธีดำเนินการของการให้คำปรึกษา ในการช่วยเหลือเพื่อนผู้รับคำปรึกษา เพราะทักษะในการให้คำปรึกษาเพื่อน	- บรรยาย - การอภิปราย

ตารางที่ 3 โครงสร้างโปรแกรมพัฒนาความสามารถในการให้คำปรึกษาของเพื่อนที่ปรึกษา (ต่อ)

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	สาระสำคัญ	เทคนิค
			เป็นสิ่งที่ช่วยให้การให้คำปรึกษา ดำเนินไปอย่างมีระบบและมี ประสิทธิภาพ	
7	หุทิพย์	เพื่อให้เพื่อนที่ปรึกษาใช้ ภาษาท่าทางในการฟังอย่าง ตั้งใจได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม	ทักษะการฟัง เป็นความสามารถ พื้นฐานที่สำคัญ ในการรับรู้ข้อมูล เรื่องราวและเข้าใจถึงความรู้สึกของ เพื่อนผู้รับคำปรึกษา ที่จะทำให้ กระบวนการให้คำปรึกษา บรรลุผล สำเร็จ	- บรรยาย - การสาธิต - บทบาทสมมติ - กลุ่มย่อย - การอภิปราย
8	ถามเธอ หน่อย..	เพื่อให้เพื่อนที่ปรึกษา สามารถใช้คำถามสำหรับ การให้คำปรึกษาได้อย่าง เหมาะสม	ในการใช้ชีวิตประจำวันของมนุษย์ทุก คนอยากอยู่ในความสนใจของบุคคล รอบข้างการพบปะพูดคุย หรือการถาม นับได้ว่าเป็นการสร้างสัมพันธภาพที่ดี อีกอย่างหนึ่งอาจช่วยทำให้เพื่อนที่มา รับคำปรึกษารู้สึกดี	- บรรยาย - กรณีศึกษา - อภิปราย
9	ทบทวน... อย่างใส่ใจ	เพื่อให้เพื่อนที่ปรึกษา สามารถใช้ทักษะการทวน ความในการให้คำปรึกษา ได้อย่างเหมาะสม	ทักษะการทวนความ เป็นการที่เพื่อนที่ ปรึกษา พูดซ้ำในเรื่องที่เพื่อนผู้รับ คำปรึกษาบอกอีกครั้งหนึ่ง โดยคง สาระสำคัญของเนื้อหาหรือความรู้สึก ไว้ตามเดิม แต่ใช้คำพูดน้อยลง	- บรรยาย - บทบาทสมมติ - สถานการณ์ จำลอง - กลุ่มย่อย - การอภิปราย
10	กำลังใจ	1. เพื่อให้เพื่อนที่ปรึกษา สามารถใช้ทักษะการให้ กำลังใจในการให้ คำปรึกษาได้อย่าง เหมาะสม 2. เพื่อให้เพื่อนที่ปรึกษา สามารถใช้คำพูดประโยค สำหรับการให้คำปรึกษา โดยใช้ทักษะการให้กำลังใจ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	ทักษะการให้กำลังใจ เป็นการแสดง ความสนใจความเข้าใจในสิ่งที่เพื่อนผู้ ขอรับคำปรึกษาพูด และสนับสนุนให้ เขาพูดต่อไป	- บรรยาย - สถานการณ์ จำลอง - บทบาท สมมติ - กลุ่มย่อย - การอภิปราย

ตารางที่ 3 โครงสร้างโปรแกรมพัฒนาความสามารถในการให้คำปรึกษาของเพื่อนที่ปรึกษา (ต่อ)

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	สาระสำคัญ	เทคนิค
1	ทักษะการชี้ผลที่ตามมา	เพื่อให้เพื่อนที่ปรึกษาสามารถใช้ทักษะการชี้ผลที่ตามมาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	ทักษะการชี้ผลที่ตามมา เป็นทักษะการเน้นให้เพื่อนผู้รับคำปรึกษาได้เห็นผลที่ตามมาจากการวางแผน การตัดสินใจและการปฏิบัติของเขาเองทั้งทางบวกและทางลบ	- บรรยาย - สถานการณ์จำลอง - บทบาทสมมติ - กลุ่มย่อย - การอภิปราย
12	เทคนิคการให้คำปรึกษา : การนำไปใช้	เพื่อให้เพื่อนที่ปรึกษาสามารถนำทักษะต่างๆ ไปใช้ในการให้คำปรึกษาได้อย่างเหมาะสม	ชีวิตเป็นเรื่องของการเติบโตซึ่งต้องมีการเปลี่ยนแปลงและปรับตัว ทั้งกับตนเองและสัมพันธภาพระหว่างตนเองกับผู้อื่น การนำเทคนิคการให้คำปรึกษาไปใช้ในการแก้ปัญหาอุปสรรคต่างๆ และเอื้ออำนวยให้คนเราได้พัฒนาตนเองมากขึ้น	- บรรยาย - สถานการณ์จำลอง - บทบาทสมมติ - กลุ่มย่อย - การอภิปราย
13	รู้ไว้ นั่นแหละดี	เพื่อให้เพื่อนที่ปรึกษามีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับขั้นตอนและกระบวนการให้คำปรึกษา	การที่เพื่อนที่ปรึกษา ได้เรียนรู้มีความรู้ความเข้าใจในการให้คำปรึกษา ตลอดจนสามารถวิเคราะห์ขั้นตอนของการให้คำปรึกษาเพื่อน จะสามารถช่วยให้เพื่อนที่ปรึกษาดำเนินการในการให้คำปรึกษาเพื่อน ได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการให้คำปรึกษา เพราะขั้นตอนการให้คำปรึกษาเป็นตัวกำหนดแนวทางปฏิบัติตาม ซึ่งจะช่วยให้การ ให้คำปรึกษาเพื่อนดำเนินไปอย่างมีระบบและมีทิศทางที่ชัดเจน ช่วยให้การ ให้คำปรึกษาดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ	- บรรยาย - สถานการณ์จำลอง - บทบาทสมมติ - การอภิปราย
14	เทคนิคการให้คำปรึกษา : การนำไปใช้ (ต่อ)	เพื่อให้เพื่อนที่ปรึกษาสามารถดำเนินการปรึกษาตามขั้นตอนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	การเรียนรู้และมีความรู้ความเข้าใจในการให้คำปรึกษา ตลอดจนสามารถวิเคราะห์ขั้นตอนของการให้คำปรึกษาเพื่อน จะสามารถช่วยให้เพื่อนที่ปรึกษานำเทคนิคการให้คำปรึกษา	- บรรยาย - บทบาทสมมติ - กลุ่มย่อย - อภิปราย

ตารางที่ 3 โครงสร้างโปรแกรมพัฒนาความสามารถในการให้คำปรึกษาของเพื่อนที่ปรึกษา (ต่อ)

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	สาระสำคัญ	เทคนิค
15	เทคนิคการให้คำปรึกษา: การนำไปใช้ (ต่อ)	เพื่อให้เพื่อนที่ปรึกษาสามารถดำเนินการให้คำปรึกษาตามขั้นตอนได้อย่างเหมาะสม	ต่าง ๆ, ไปใช้ในการให้คำปรึกษาเพื่อน ได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการให้คำปรึกษา การเรียนรู้และมีความเข้าใจในการให้คำปรึกษา ตลอดจนสามารถวิเคราะห์ขั้นตอนของการให้คำปรึกษาเพื่อน จะสามารถช่วยให้เพื่อนที่ปรึกษานำเทคนิคการให้คำปรึกษาต่างๆ ไปใช้ในการให้คำปรึกษาเพื่อนได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการให้คำปรึกษา เพราะขั้นตอนการให้คำปรึกษาเป็นตัวกำหนดแนวทางปฏิบัติตาม	- บรรยาย - บทบาทสมมติ - การอภิปราย
16	คำมั่นสัญญา	1. เพื่อพัฒนางานของเพื่อนที่ปรึกษาให้ต่อเนื่องและยั่งยืน 2. เพื่อให้เพื่อนที่ปรึกษาสามารถบันทึกผลการให้คำปรึกษาได้ 3. เพื่อนที่ปรึกษาสามารถประเมินตนเองหลังการอบรม โปรแกรมการพัฒนาความสามารถในการให้คำปรึกษาของปรึกษาได้ 4. เพื่อวัดความรู้เกี่ยวกับการให้คำปรึกษา	การทำงานใดๆ จำเป็นต้องมีกรอบหน้าที่รับผิดชอบงานกันอย่างชัดเจน เพื่อนที่ปรึกษา ก็เช่นกันหน้าที่หลักคือการให้ความช่วยเหลือเพื่อนให้คลายจากทุกข์ เพื่อนที่ปรึกษา ทุกคนจำเป็นต้องมีเพื่อนคนอื่น ๆ หรือมีบุคลากรจากหน่วยงานอื่น ๆ มาร่วมพลังกันเพื่อช่วยเพื่อน ที่กำลังประสบทุกข์ให้พ้นจากทุกข์นั้น ดังนั้น จึงต้องพัฒนางานของเพื่อนที่ปรึกษาให้ต่อเนื่องและยั่งยืนในสถานศึกษา	- บรรยาย - การอภิปราย

ขั้นที่ 4 นำโปรแกรมพัฒนาความสามารถในการให้คำปรึกษาของเพื่อนที่ปรึกษาที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเขวไร่ อำเภอกอสุ่มพิสัย จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 50 คน เป็นกลุ่มเดียวกันกับกลุ่มทดลอง ใช้แบบประเมิน

ทักษะในการให้คำปรึกษา แล้วนำปัญหาและอุปสรรคที่พบมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง ซึ่งผู้วิจัยได้ทดลองใช้โปรแกรมพัฒนาความสามารถในการให้คำปรึกษาของเพื่อนที่ปรึกษา โดยได้คัดเลือกมาทดสอบ จำนวน 8 แผน ที่ปรับปรุงและสร้างขึ้นใหม่ ทั้งนี้ผู้วิจัยต้องการตรวจสอบขั้นตอนและการใช้เวลาในการจัดกิจกรรม โดยกิจกรรมที่มีการปรับปรุง ได้แก่

1) กิจกรรมครั้งที่ 1 ปฐมนิเทศ กิจกรรมเหมาะสมเพราะสมาชิกแต่ละคนมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างเพื่อนที่ปรึกษากับผู้นำกลุ่ม ยอมรับข้อตกลงร่วมกัน ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ได้มีโอกาสแสดงความสามารถในการทำงานของตน ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง มีความมั่นใจและสามารถใช้ศักยภาพที่มีอยู่พัฒนาตนให้เต็มตามกำลังความสามารถ

2) กิจกรรมที่ 3 ทิศบวกระดมความคิด ใช้เวลาในการทำกิจกรรมค่อนข้างมาก จึงปรับปรุงเวลา จาก 60 นาที เป็น 45-50 นาที เนื่องจากสมาชิกในกลุ่มบางคนยังไม่โดยตัดเนื้อหา ในใบความรู้ออกเป็นบางส่วน เพื่อให้สมาชิกใช้เวลาในการสนทนากลุ่มกันมากขึ้น

3) กิจกรรมที่ 4 ร่วมด้วยช่วยกัน...สื่อสารทางบวกร่วมด้วยช่วยกัน...สื่อสารทางบวกร มีการแก้ไขขั้นกิจกรรม เช่น จาก ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกดูตัวอย่าง “การคิดบวกร” จาก power point พร้อมทั้งอธิบายเพิ่มเติม เป็น ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกดูตัวอย่าง “การคิดบวกร” จาก power point และให้อ่านข้อความพร้อม ๆ กันและให้สมาชิกเลือกข้อความที่ตนเองชอบคนละ 1 ข้อความพร้อมให้เหตุผลประกอบข้อความที่เลือก

4) กิจกรรมที่ 5 ร่วมด้วยช่วยกัน...สื่อสารทางบวกร (ต่อ) ใบงานมีข้อคำถามมากเกินไป จึงตัดข้อคำถามในใบงานที่ 5/3 ออกเป็นบางส่วน จาก 15 ข้อ เหลือ 5 ข้อ เพราะมีใบงาน 3 ใบ จึงทำให้สมาชิกไม่ได้สรุปสิ่งที่ได้รับจากการทำกิจกรรมในแต่ละครั้ง

5) กิจกรรมที่ 8 ถามเธอหน่อย..ใช้เวลาในการทำกิจกรรมค่อนข้างน้อยจึงปรับปรุงเวลา จาก 60 นาที เป็น 45-50 นาที โดยตัดเนื้อหาในใบความรู้ออกเป็นบางส่วน เพื่อให้สมาชิกใช้เวลาในการสนทนากลุ่มกันมากขึ้น

6) กิจกรรมที่ 9 จาก แบ่งสมาชิกออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน ให้แสดงบทบาทสมมติ โดยแต่ละคนจะต้องคิดเรื่องที่เกิดขึ้นกับตนเองคนละ 1 เรื่อง สมาชิกในกลุ่มจะต้องผลัดกันแสดงบทบาทสมมติให้ครบทั้ง 3 บทบาทดังนี้

คนที่ 1 เป็นเพื่อนผู้รับคำปรึกษา

คนที่ 2 เป็นเพื่อนที่ปรึกษา

คนที่ 3 เป็นผู้สังเกตการณ์

เป็น แบ่งสมาชิกออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน ให้แสดงบทบาทสมมติ โดยแต่ละคนจะต้องคิดเรื่องที่เกิดขึ้นกับตนเองคนละ 1 เรื่อง สมาชิกในกลุ่มจะต้องผลัดกันแสดงบทบาทสมมติให้ครบทั้ง 3 บทบาทดังนี้

คนที่ 1 แสดงบทบาทเป็นเพื่อนผู้รับคำปรึกษา โดยเล่าปัญหาให้เพื่อนที่ปรึกษารับฟัง

คนที่ 2 แสดงบทบาทเป็นเพื่อนที่ปรึกษา รับฟังปัญหาและให้คำปรึกษา

คนที่ 3 แสดงบทบาทเป็นผู้สังเกตการณ์ สะท้อนผลการให้คำปรึกษา โดยการจดประโยคคำพูดหรือคำถามลงในแบบบันทึกผลการสังเกตทักษะการฟังในการให้คำปรึกษาเพื่อนเมื่อเพื่อนที่ปรึกษา ทุกคนแสดงบทบาทครบทุกบทบาท

7) กิจกรรมที่ 12 มีการแก้ไขคำถามจากสถานการณ์ที่กำหนดให้ เช่น จากแม่ชอบมาวุ่นวายกับชีวิตของเธอ เป็น แม่ชอบมาวุ่นวายกับชีวิตของคุณ

8) กิจกรรมที่ 16 ใช้เวลาในการทำกิจกรรมมากเกินไปจึงปรับปรุงเวลา จาก 60 นาที เป็น 45-50 นาที เพราะสมาชิกจะได้ใช้เวลาที่เหลือในการฝึกบันทึกการให้คำปรึกษา และได้มีเวลาในการซักถามข้อสงสัยก่อนจะเปิดการอบรม

ขั้นที่ 5 นำโปรแกรมพัฒนาความสามารถในการให้คำปรึกษาของเพื่อนที่ปรึกษาที่ทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้ง ก่อนจะนำไปใช้จริง

## 6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บเป็นขั้นตอนดังนี้

### 6.1 ชั้นเตรียมการ

6.1.1 ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์ถึงผู้อำนวยการ โรงเรียนเทศบาลวัดกลาง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น เพื่อขอความร่วมมือในการวิจัยและการใช้สถานที่ในการดำเนินการวิจัย

6.1.2 ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตถึงผู้ปกครองนักเรียน เพื่อเข้าร่วมอบรมพัฒนาความสามารถในการให้คำปรึกษาของเพื่อนที่ปรึกษา

6.1.3 ผู้วิจัยเตรียมอุปกรณ์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

## 6.2 ชั้นทดลอง

6.2.1 ผู้วิจัยนำแบบวัดความรู้ในการให้คำปรึกษาของเพื่อนที่ปรึกษาและแบบประเมินทักษะในการให้คำปรึกษาไปทำการวัดและประเมินกับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง (Pre-test)

6.2.2 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองใช้ พัฒนาความสามารถในการให้คำปรึกษาของเพื่อนที่ปรึกษา โดยกลุ่มทดลองจะได้รับพัฒนาความสามารถในการให้คำปรึกษาของเพื่อนที่ปรึกษา จำนวน 16 โปรแกรม แต่ละครั้งใช้เวลาประมาณ 45 - 50 นาที ใน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 และกลุ่มควบคุมมีการเรียนตามปกติโดยไม่มีการร่วมโปรแกรมพัฒนาความสามารถในการให้คำปรึกษาของเพื่อนที่ปรึกษา

### ตารางที่ 4 กำหนดการพัฒนาความสามารถในการให้คำปรึกษาของเพื่อนที่ปรึกษา

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วันที่	เวลา
1	กิจกรรม เจาะใจวัยกระเตาะ (Pre-test)	23 กรกฎาคม 2553	09.00 น.-90.50 น.
2	กิจกรรม เล่าสู่กันฟัง		90.50 น.-10.50 น.
3	กิจกรรม คิดบวกสะกดกล่สื่อสาร		10.50 น.-11.50 น.
4	กิจกรรมร่วมด้วยช่วยกัน...สื่อสารทางบวก		13.00 น.-13.50 น.
5	กิจกรรม ร่วมด้วยช่วยกัน...สื่อสารทางบวก (ต่อ)		13.50 น.-14.50 น.
6	กิจกรรม ใช้นให้เป็น		14.50 น.-15.50 น.
7	กิจกรรม หุทิพย์	24 กรกฎาคม 2553	09.00 น.-90.50 น.
8	กิจกรรม ถามเธอหน่อย..		90.50 น.-10.50 น.
9	กิจกรรม ทบทวน...อย่างใส่ใจ		10.50 น.-11.50 น.
10	กิจกรรม กำลังใจ		13.00 น.-13.50 น.
11	กิจกรรม ทักษะการชี้ผลที่ตามมา		13.50 น.-14.50 น.
12	กิจกรรมเทคนิคการให้คำปรึกษา : การนำไปใช้	25 กรกฎาคม 2553	09.00 น.-90.50 น.
13	กิจกรรม เทคนิคการให้คำปรึกษา : การนำไปใช้		10.00 น.-11.00 น.
14	กิจกรรม เทคนิคการให้คำปรึกษา : การนำไปใช้ (ต่อ)		11.00 น.-12.00 น.
15	กิจกรรมเทคนิคการให้คำปรึกษา : การนำไปใช้ (ต่อ)		13.00 น.-14.00 น.
16	กิจกรรม คำมั่นสัญญา (Post-test) แบบวัดความรู้ในการให้คำปรึกษา		14.00 น.-15.00 น.

ตารางที่ 5 ติดตามผลการฝึกทักษะการให้คำปรึกษา

วัน เดือน ปี	เวลา	หมายเหตุ
28 กรกฎาคม - 4 สิงหาคม 2553	15.30 – 16.30 น.	(Focus group) ครั้งที่ 1
4 - 10 สิงหาคม 2553	15.30 – 16.30 น.	(Focus group) ครั้งที่ 2
11 สิงหาคม – 9 กันยายน 2553	15.30 – 16.30 น.	(Post-test) แบบประเมินทักษะในการให้คำปรึกษา

6.2.3 เมื่อสิ้นสุดการอบรมผู้วิจัยนำแบบวัดความรู้ในการให้คำปรึกษาของเพื่อนที่ปรึกษาไปทำการวัดกับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (Post-test)

6.2.3 เมื่อสิ้นสุดการฝึกทักษะการให้คำปรึกษาผู้วิจัยนำแบบประเมินทักษะในการให้คำปรึกษาไปทำการประเมินกับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง (Post-test) หลังจาการอบรม 4 สัปดาห์

## 7. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

7.1 หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของคะแนนความรู้ในการให้คำปรึกษาก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

7.2 หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของคะแนนทักษะการให้คำปรึกษาก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

7.3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความรู้ในการให้คำปรึกษาก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง ด้วย The Wilcoxon Signed – Rank Test

7.4 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทักษะในการให้คำปรึกษาก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง ด้วย The Wilcoxon Signed – Rank Test

7.5 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความรู้ในการให้คำปรึกษาหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วย The Mann – Whitney U Test

7.6 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทักษะในการให้คำปรึกษาหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วย The Mann – Whitney U Test